

Γεώργιος Κόκκας

ατομικώς και ως νόμιμος εκπρόσωπος των , κατ'άρθρο 10 του ν. 4023/2011, "Επιτροπών Υποστήριξης Δημοψηφίσματος" που "εν τοις πράγμασι" συγκρότησαν α) ο Συνασπισμός Πολιτικών κομμάτων και Κινήσεων με την επωνυμία "ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ" (ΕΚΑΔ), β) η ένωση προσώπων με την επωνυμία "ΔΗΜΟΒΟΥΛΙΟ ΠΟΛΙΤΩΝ" και γ) η (φερομένη ως συσταθείσα την 7.5.2016) ένωση προσώπων με την επωνυμία "ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ"(ΝΕΛΣΕ)

1. Το δικόγραφο του υπό κρίση ένδικου βοηθήματος, το οποίο υπογράφεται από τον ίδιο τον προσφεύγοντα, υπό την ιδιότητά του ως δικηγόρου και το οποίο επιγράφεται ως "αναγνωριστική προσφυγή", στρέφεται κατά α) του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών και β) του "Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης"¹.

2.Την απόρριψη της πιο πάνω "προσφυγής" ζητεί με το από 26.10.2016 δικόγραφο παρεμβάσεως το Ελληνικό Δημόσιο, εκπροσωπούμενο από τον Υπουργόν Οικονομικών.

3.Με το ένδικο βοήθημα αυτό ζητείται, κατά το αιτητικό :

α) να αναγνωρισθεί ότι οι διατάξεις όλων των νόμων που ψηφίστηκαν από την Ελληνική Βουλή μετά τη διενέργεια στις 5.7.2015 του προκηρυχθέντος με το πδ 38/28.6.2015 (Α 63) δημοψηφίσματος "και ιδίως των ν. 4335/2015, 4387/2016, καθώς και κάθε άλλου νομοθετήματος Ν και όλων τα άρθρων των νόμων αυτών" που "παραβιάζουν" τα "αποτελέσματα" του εν λόγω δημοψηφίσματος αντιβαίνουν στα άρθρα 1 παρ. 2, 2 παρ. 1, 44 παρ. 2 και 120 παρ. 2 του Συντάγματος,

β) να "αναγνωρισθεί το γεγονός ότι με βάση το αποτελέσματα του δημοψηφίσματος αυτού, κανένας κοινός νόμος ...ούτε νομολογία Ελληνικού Δικαστηρίου μετά το δημοψήφισμα της 5.7.2015 δύναται να αντιτίθεται στην αρνητική απάντηση που εξέφρασε ο ελληνικός λαός...",

γ) να διαταχθούν ασφαλιστικά μέτρα και δη η άμεση αναστολή ισχύος όλων των προαναφερθέντων "ενδεικτικά" αλλά και των "λοιπών" νομοθετημάτων και

δ) να αναγνωρισθεί ότι η ένωση προσώπων/συνασπισμός πολιτικών κομμάτων και κινήσεων με την επωνυμία "ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ" (ΕΚΑΔ) "αποτελεί τυπικά πολιτικό κόμμα δικαιούμενο χρηματοδότησης , καθώς και αναλογικού τηλεοπτικού χρόνου στα μέσα μαζικής επικοινωνίας...".

Ειδικότερα εν σχέσει προς το υπ' αριθμ α) αίτημα, προβάλλεται από τον προσφεύγοντα ότι, εφόσον στη δικαιοδοσία του παρόντος Δικαστηρίου υπάγεται μεταξύ άλλων, κατ'άρθρο 100 παρ. 1 περ. Β του Συντάγματος, "ο έλεγχος του κύρος και των αποτελεσμάτων δημοψηφίσματος" , θα πρέπει αυτό (το Δικαστήριο), χωρώντας σε "διασταλτική ερμηνεία" της ως άνω διατάξεως, να κρίνει ότι ,

1 Ο ESM αποτελεί διεθνή χρηματοδοτικό οργανισμό, εκπροσωπούμενο από τον διευθύνοντα σύμβουλό του. (βλ σχετικά την υπογραφείσα στις 2.2.2012 Συνθήκη για τη σύστασή του, βάσει των προβλεπομένων στο άρθρο 136 της ΣΛΕΕ , όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με την απόφαση 2011/199/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου). Ο εν λόγω οργανισμός εν τούτοις σε καμία περίπτωση δε νομιμοποιείται παθητικώς στην ανοιγείσα δίκη.

κατά την “αληθή βούληση του συνταγματικού νομοθέτη” περιλαμβάνεται στη δικαιοδοσία του και η περίπτωση “των αποτελεσμάτων εφαρμογής του εκάστοτε δημοψηφίσματος στην ελληνική έννομη τάξη” και, επομένως, και η αναγνώριση ότι όλα τα νομοθετήματα που ψηφίστηκαν από τη Βουλή μετά το διεξαχθέν στις 5.7.2015 δημοψήφισμα, με το οποίο ο ελληνικός λαός αντιτάχθηκε στην πρόταση των “θεσμών” για την “αναμόρφωση του φπα”, τη “συνταξιοδοτική αναμόρφωση”, την “υιοθέτηση επιπλέον οικονομικών μέτρων”, την “αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος” και τις “ιδιωτικοποιήσεις”, όπως “ενδεικτικώς” οι ν. 4336/2015 και 4387/2016, είναι “ανυπόστατοι και δε φέρουν έννομες συνέπειες υπερ ή σε βάρος του ελληνικού λαού”.

Εν σχέσει, εξάλλου, προς το υπ’ αριθμ δ) αίτημα, προβάλλεται από τον προσφεύγοντα ότι το παρόν Δικαστήριο θα πρέπει να άρει την “αντίφαση” που έχει δημιουργηθεί εξαιτίας της έκδοσης αφενός μεν της υπ’ αριθμ. 1334/2016 αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία κρίθηκε ότι ο συνασπισμός πολιτικών κομμάτων και κινήσεων με την επωνυμία “ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ” δεν αποτελεί πολιτικό κόμμα και, συνεπώς, δεν δικαιούται χρηματοδότησης κατά τις διατάξεις του ν. 3023/2003 (Α146) και αφετέρου των αποφάσεων υπ’ αριθμ αα) ΣτΕ Ολ 3914/2015 (υπόθεση “ΕΡΤ ΑΕ”), ββ) ΑΠ 66/2009 Α1 Πολιτικού Τμήματος (περί ανακήρυξης υποψηφίων του πιο πάνω “συνασπισμού” ως μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τις εκλογές της 6ης.6.2009), γγ) ΣτΕ Ολομ 2787/2015 (υπόθεση “δημοψηφίσματος”) και δδ) “ΕλΣ 3880/2014 και 1184/2015 (για την υπόθεση Ελληνικού)”, καθώς, επίσης, και “αποφάσεων” του Δ τμήματος του ΑΠ (υπόθεση ΕΕΤΗΔΕ-“χαράτσι ΔΕΗ”).

4. Κατά τα άρθρα 100 του Συντάγματος και 6 του κώδικα του Α.Ε.Δ. στη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου υπάγονται: α) η εκδίκαση ενστάσεων κατά το άρθρο 58 του Συντάγματος, β) ο έλεγχος του κύρους και των αποτελεσμάτων δημοψηφίσματος που ενεργείται κατά το άρθρο 44 παράγραφος 2 του Συντάγματος, γ) η κρίση για τα ασυμβίβαστα ή την έκπτωση βουλευτή κατά τα άρθρα 55 παράγραφος 2 και 57 του Συντάγματος, δ) η άρση των συγκρούσεων μεταξύ των δικαστηρίων και των διοικητικών αρχών ή μεταξύ του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων αφενός, και των αστικών και ποινικών δικαστηρίων αφετέρου ή, τέλος, μεταξύ του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των λοιπών δικαστηρίων, ε) η άρση της αμφισβητήσεως για την ουσιαστική αντισυνταγματικότητα ή την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, αν εκδόθηκαν γι’ αυτές αντίθετες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου και στ) η άρση της αμφισβητήσεως για το χαρακτηρισμό κανόνων του διεθνούς δικαίου ως γενικά παραδεγεμένων κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος. Οι πιο πάνω περιπτώσεις στις οποίες καθιδρύεται δικαιοδοσία του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου αναφέρονται περιοριστικά (Α.Ε.Δ. 4/2014, 28/2013, 4/2010). Συνεπώς στη δικαιοδοσία του δεν περιλαμβάνεται σε καμιά περίπτωση ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων δι’ απευθείας προσφυγής ενώπιόν του (Α.Ε.Δ. 6/2015, 8/2011, 17/2010, 23/2009).

5. Περαιτέρω στο άρθρο 35 του ν. 345/1976 ορίζεται ότι “1. Ενστάσεις κατά του κύρους και των αποτελεσμάτων δημοψηφίσματος διεξαχθέντος κατά το άρθρον 44 παρ. 2 του Συντάγματος δικαιούται να ασκήση δι’ αιτήσεως ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου πας εκλογεύς εγγεγραμμένος εις τους εκλογικούς καταλόγους οιασδήποτε εκλογικής περιφέρειας. 2. ...4. Η αίτησις δύναται να στρέφεται κατά του κύρους και των αποτελεσμάτων του δημοψηφίσματος εις ωρισμένην εκλογικήν περιφέρειαν ή εις πλείονας εκλογικάς περιφέρειας ή εις άπασαν την Επικράτειαν.5. Η αίτησις ασκείται εντός δέκα ημερών από της κατά νόμον δημοσιεύσεως του τελικού αποτελέσματος του δημοψηφίσματος, κατά τα εν άρθρω 25 παρ. 3 οριζόμενα.6. Αμα τη παρόδω απράκτου της προθεσμίας ασκήσεως της αιτήσεως οι Εισαγγελείς πρωτοδικών υποχρεούνται να αποστέλλουν αμελλητί εις τον γραμματέα του Ειδικού Δικαστηρίου βεβαίωσιν περί της μη υποβολής αιτήσεως.7. Μετά την παρέλευσιν της προθεσμίας, προσβολής των αποτελεσμάτων του δημοψηφίσματος, εαν ουδεμία αίτησις κατ’ αυτού υπεβλήθη, ο Πρόεδρος του Ειδικού Δικαστηρίου εκδίδει πράξιν βεβαιούσαν τούτο ήτις δημοσιεύεται δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.”, στο άρθρο 36 ότι “Λόγοι ενστάσεως είναι: α) Παράβασις του νόμου περί την

διενέργειαν του δημοψηφίσματος και β) λάθος περί την αριθμηση των ψήφων” , στο άρθρο 37 ότι “1. Το Ειδικόν Δικαστήριο, διαπιστούν παράβαση του νόμου, η οποία καθιστά αμφίβολον το τελικόν αποτέλεσμα τούτου διατάσσει την επανάληψιν αυτού εις την εκλογικὴν περιφέρειαν ή τας εκλογικὰς περιφέρειάς, εις τας οποίας εγένετο παράβασις.2. Το ειδικόν Δικαστήριο, διαπιστούν λάθος περί την αριθμηση των ψήφων, μεταρρυθμίζει αντιστοίχως το τελικόν αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος” και στο άρθρο 38 ότι “Τα άρθρα 24 εώς 34 εφαρμόζονται αναλόγως και προκειμένου περί εξελέξεως του δημοψηφίσματος, πλην αν αντίκειται εις ειδικὰς περί αυτού διατάξεις”.

6. Εξάλλου, στο άρθρο 48 παρ. 1 του ίδιου ως άνω ν. 345/1976 ορίζονται τα εξής: «1. Το Ειδικόν Δικαστήριο εν περιπτώσει εκδόσεως περί της ουσιαστικής συνταγματικότητος ή της εννοίας τυπικού νόμου αντιθέτων αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αίρει την αμφισβήτησιν κατόπιν αιτήσεως: α) του Υπουργού Δικαιοσύνης, του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας παρά τω Ελεγκτικώ Συνεδρίω ή του Γενικού Επιτρόπου της Διοικητικής Δικαιοσύνης, β) παντός έχοντος έννομον συμφέρον». Όπως έχει κριθεί (ΑΕΔ ...), τέτοιο “έννομο συμφέρον” κέκτηται εκείνος που είχε την ιδιότητα του διαδίκου στην δίκη, στην οποία εκδόθηκε εκείνη από τις συγκρουόμενες αποφάσεις που έκρινε αντίθετα προς τις απόψεις του. Περαιτέρω, όπως επίσης έχει κριθεί, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 100 παρ. 1 περ. ε του Συντάγματος και 6 περ. ε και 48 παρ. 1 του Κώδικα περί ΑΕΔ, για να υπάρχει αντίθεση ως προς την έννοια τυπικού νόμου μεταξύ αποφάσεων ανωτάτων δικαστηρίων, για την άρση της οποίας ιδρύεται δικαιοδοσία του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, πρέπει οι αποφάσεις αυτές να αναφέρονται στο ίδιο κρίσιμο νομικό ζήτημα βάσει των ίδιων νομικών διατάξεων, η δε αντίθεση να προκύπτει από τις αιτιολογίες τους εκείνες που είναι αναγκαίες για τη θεμελίωση του διατακτικού τους. Δεν υπάρχει αντίθεση με την ανωτέρω έννοια και, συνεπώς, δεν συντρέχει δικαιοδοσία του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου: α) όταν τα ανώτατα δικαστήρια δεν ερμήνευσαν την ίδια διάταξη τυπικού νόμου αλλά διαφορετικές, έστω και αν αυτές έχουν την ίδια διατύπωση, β) όταν δεν ερμήνευσαν αποκλειστικά και μόνο την ίδια διάταξη τυπικού νόμου αλλά το ένα από αυτά την ερμήνευσε σε συνδυασμό και με άλλες διατάξεις, οπότε το επιλυθέν ζήτημα δεν είναι το ίδιο αλλά διαφορετικό, γ) όταν το νομικό ζήτημα που έλυσε το ένα δικαστήριο δεν ήταν αναγκαίο για να λύσει το άλλο δικαστήριο το νομικό ζήτημα που είχε αχθεί ενώπιόν του και δ) όταν γενικά η αντίθεση δεν προκύπτει από τις αναγκαίες για τη θεμελίωση του διατακτικού των αποφάσεων αιτιολογίες τους (Α.Ε.Δ. 3/2016, 4/2014, 15/2013, 8/2013, 38/2011 κ.). Επομένως, δεν υπάρχει τέτοια αντίθεση όταν τα ανώτατα δικαστήρια δεν ερμηνεύουν και τα δύο τη διάταξη τυπικού νόμου, αλλά το ένα απορρίπτει την αίτηση παροχής έννομης προστασίας ως δικονομικά απαράδεκτη ή κρίνει απλώς για το απαράδεκτο αυτό, χωρίς δηλαδή να προβεί σε ερμηνεία του επικαλούμενου από τον αιτούντα τυπικού νόμου (ΑΕΔ 10,20/1999). Τέλος, όπως επίσης έχει κριθεί (ΑΕΔ 9/2003, 9/2006), για να υπάρχει αντίθεση μεταξύ των αποφάσεων των ανωτάτων δικαστηρίων πρέπει η αντίθεση να δημιουργείται από αποφάσεις που εκδόθηκαν μεταξύ των προδιαληφθέντων ανωτάτων δικαστηρίων και όχι από αποφάσεις ενός μόνο από αυτά.

7. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως και ανωτέρω ελέχθη, με την υπό κρίση “προσφυγή” σωρεύονται περισσότερα του ενός αιτήματα. Ανεξαρτήτως του ζητήματος εάν μια τέτοια σώρευση είναι δικονομικώς παραδεκτή² (ζήτημα που έπεται της εξετάσεως της δικαιοδοσίας του

2 Βλ τις υπ’ αριθμ.5/1980 και 32/1993 αποφάσεις του ΑΕΔ, με τις οποίες κρίθηκε ότι, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 6 επ. του ν. 345/1976, είναι επιτρεπτή η σώρευση αιτημάτων επίλυσης περισσότερων από μία αμφισβητήσεων, εφόσον μεταξύ των θεμάτων περί των οποίων οι αμφισβητήσεις συντρέχει “συνάφεια”. Βλ όμως και τη μειοψηφία στην ΑΕΔ 5/1980, κατά την οποία μια τέτοια σώρευση είναι ανεπίτρεπτη, η δε αίτηση τυγχάνει παραδεκτή μόνο κατά το προτασσομένο στο δικόγραφο αίτημα. Να σημειωθεί δε ότι ούτε ο ν. 345/1976 ούτε ο εκδοθείς εσωτερικός κανονισμός του ΑΕΔ (σε ΦΕΚ Β 1369/1976) περιέχουν σχετική ρύθμιση ή παραπέμπουν, ως προς το εν λόγω ζήτημα, σε άλλη διάταξη προς ανάλογη εφαρμογή. Βλ όμως και την ΣτΕ 4162/2012 7μ, κατά την οποία ο χωρισμός του δικογράφου διατάσσεται κατά

Δικαστηρίου), παρατηρούνται τα εξής:

Τα υπ' αριθμ. α) και β) αιτήματα δεν αποτελούν αιτήματα εμπύπτονα στην κατά τα άρθρα 100 παρ. 1 β και 6 περ. Β του ν. 345/1976 δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, αφού, κατά το μέρος αυτό, η ένδικη προσφυγή δεν φέρει το χαρακτήρα "ενστάσεως" ως προς την αμφισβήτηση των αποτελεσμάτων του ως άνω δημοψηφίσματος (η οποία άλλωστε έπρεπε να υποβληθεί εντός της κατ' άρθρο 35 παρ. 5 του ν. 345/1976 προθεσμίας³ και για την οποία μόνον ο προσφεύγων ατομικώς, υπό την ιδιότητά του ως εκλογέως θα ενομιμοποιείτο ενεργητικώς προς άσκησή της συνεπώς όχι άλλα φυσικά πρόσωπα ή νομικά πρόσωπα ή ενώσεις προσώπων, πρβλ ΑΕΔ 19/2008 και, ούτε, συνεπώς, και οι εκπροσωπούμενες από τον προσφεύγοντα "Επιτροπές Υποστήριξης", κατ' άρθρο 10 ν. 4023/2011, που, εν προκειμένω μάλιστα, ουδέποτε συνεστήθησαν, ως τούτο προκύπτει από την υπ' αριθμ. 22478/1.7.2015 διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, αλλά και βεβαιώνεται στο υπ' αριθμ. 32822/26.10.2016 έγγραφο της Διεύθυνσης Εκλογών -Τμήμα Εκλογών και Πολιτικών Κομμάτων του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης προς το Δικαστήριο (αριθ.πρωτ. ΑΕΔ 149/26.10.2016⁴), αλλά αιτήματα με τα οποία ο προσφεύγων ζητεί την κήρυξη ως αντισυνταγματικών διατάξεων νόμων δι' απευθείας προσφυγής. Κατά το μέρος, επομένως, αυτό, η υπό κρίση αίτηση δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου και για τον λόγον αυτό, πρέπει κατά τούτο να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Το υπ' αριθμ. γ) αίτημα ομοίως δεν εμπίπτει σε καμία από τις περιοριστικώς αναφερόμενες στο άρθρο 100 παρ. 1 του Συντάγματος και το άρθρο 6 του ν. 345/76 περιπτώσεις και, επομένως, είναι επίσης απορριπτέο ως απαράδεκτο.

Εν σχέσει προς το υπ' αριθμ. δ) αίτημα, είναι προφανές ότι ούτε το εν λόγω αίτημα εμπίπτει σε μία από τις περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις, στις οποίες καθιδρύεται δικαιοδοσία του ΑΕΔ. Θα μπορούσε όμως, καθ' ερμηνείαν του δικογράφου, να εξετασθεί αν συντρέχει περίπτωση καθιδρύσεως δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου κατά τις διατάξεις των άρθρων 100 παρ. 1 περ. ε' του Συντάγματος, 6 περ. ε' και 48 παρ. 1 του Ν. 345/1976, ήτοι αν συντρέχει περίπτωση δικαιοδοσίας για την άρση της αμφισβήτησης σχετικά με την έννοια τυπικού νόμου συνεπεία της έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων από τα ανώτατα δικαστήρια. Υπό την εκδοχή αυτή, το αίτημα αυτό ασκείται κατ' αρχήν με έννομο συμφέρον από τον αιτούντα εφόσον ήταν διάδικος (με την ιδιότητα του αιτούντος ή του παρεμβαίνοντος) στις δίκες επί των οποίων εκδόθηκαν οι επικαλούμενες από αυτόν αποφάσεις (ΣτΕ 1334/2016 αφενός και ΣτΕ Ολ 3914/2015, ΑΠ 66/2009 Α1 Πολιτικού Τμήματος, ΣτΕ Ολομ 2787/2015, ΕΛΣ 1184/2015 αφετέρου). όχι μόνον ατομικώς αλλά και ως νόμιμος εκπρόσωπος του ως άνω πολιτικού φορέα (αντίστοιχα είναι παραδεκτή κατά τούτο και η παρέμβαση του Ελληνικού Δημοσίου, καθ' ό μέρος μετείχε στις εν λόγω δίκες). Μη παραδεκτώς εν πάση περιπτώσει όμως γίνεται επίκληση εκ μέρους του αιτούντος της αποφάσεως ΕΛΣ 3880/2014, δοθέντος ότι δεν ήταν διάδικος στη δίκη στην οποία εκδόθηκε η απόφαση αυτή (και αφορά σε άσχετο ζήτημα). Παρατηρείται, επίσης, ότι στην υπό κρίση προσφυγή δεν γίνεται επίκληση συγκεκριμένης διάταξης τυπικού νόμου, ως προς την οποία διατυπώθηκαν, κατά τον προσφεύγοντα, αντίθετες ερμηνείες, συνεπώς συντρέχει αοριστία του αιτήματος. Και υπό την εκδοχή όμως ότι εν προκειμένω πρόκειται για τη διάταξη του άρθρου 29 του ν. 3023/2002, η οποία ερμηνεύθηκε με την ΣτΕ 1334/2016 και η οποία καθορίζει τις προϋποθέσεις για την ίδρυση (σύσταση) πολιτικού κόμματος, για τη θεμελίωση δικαιοδοσίας του ΑΕΔ απαιτείται τα δύο ανώτατα δικαστήρια να έχουν προβεί σε αντίθετη ερμηνεία αυτής, ενώ σε κάθε περίπτωση στη δικαιοδοσία του ΑΕΔ δεν περιλαμβάνεται και εξουσία ελέγχου της ορθότητας της κρίσης που διατυπώθηκε στις ως άνω δικαστικές αποφάσεις (ΑΕΔ 27/2013).

γενική αρχή, απορρέουσα από το άρθρο 22 παρ. 9 του ν. 3226/2004 (Α 24)

- 3 Βλ συναφώς την υπ' αριθμ. 24600/14.7.2015 πράξη του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης με τίτλο "Δημοσίευση γενικού οριστικού πίνακα αποτελεσμάτων" (Β 1480). Βλ επίσης την υπ' αριθμ. 6/28.7.2015 βεβαίωση της Προέδρου του Αρείου Πάγου "ότι δεν ασκήθηκε ένσταση κατά του κύρους του δημοψηφίσματος της 5ης Ιουλίου 2015" (Β 1647).
- 4 Άλλωστε, η ένωση προσώπων με την επωνυμία "ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ"(ΝΕΛΣΕ) φέρεται, κατά το δικόγραφο, ως συσταθείσα την 7η.5.2016, ήτοι μετά τη διενέργεια του δημοψηφίσματος

Ειδικότερα, με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας 1334/2016, η οποία εκδόθηκε επί αιτήσεως ακυρώσεως του και ήδη προσφεύγοντος ως και του “ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ” κατά αποφάσεων του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης σχετικά με την κατανομή στα δικαιούχα πολιτικά κόμματα ποσοστού της εκλογικής χρηματοδότησης για τις βουλευτικές εκλογές της 25.1.2015, ως και της α΄ δόσης της τακτικής χρηματοδότησης και της οικονομικής ενίσχυσης για ερευνητικούς και επιμορφωτικούς σκοπούς για το έτος 2015 (κατά το μέρος που με τις πράξεις αυτές παραλείφθηκε από τις ως άνω χρηματοδοτήσεις το ως άνω «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ»), αφού προηγουμένως κρίθηκε ότι η εν λόγω αίτηση ασκείται με έννομο συμφέρον και από το «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ», ανεξαρτήτως του αν αυτό έχει νομική προσωπικότητα, εφόσον με τις προσβαλλόμενες πράξεις το Κίνημα αυτό παραλείπεται από τις ως άνω χρηματοδοτήσεις ενώ είχε συμπεριληφθεί στους δικαιούχους της ως άνω εκλογικής χρηματοδότησης ως μέλος του συνασπισμού με την επωνυμία «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΑΡΜΑ ΠΟΛΙΤΩΝ, ΠΥΡΙΚΑΥΣΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑ, ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ-ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ» στις εκλογές της 25.5.2014 για την ανάδειξη μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κρίθηκε ακολούθως ότι, βάσει των στοιχείων του φακέλου, το αιτούν Κίνημα δεν αποτελεί πολιτικό κόμμα, ώστε να δύναται να τύχει της προβλεπόμενης στις διατάξεις του ν. 3023/2003 κρατικής χρηματοδότησης λόγω της συμμετοχής του ως μέλος του συνασπισμού με την επωνυμία «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΑΡΜΑ ΠΟΛΙΤΩΝ, ΠΥΡΙΚΑΥΣΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑ, ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ-ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ» που έλαβε μέρος στις εκλογές της 25ης Μαΐου 2014. Τούτο διότι στην από 30.4.2014 “Δήλωση επωνυμίας και εμβλήματος για την ανάδειξη μελών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο” αντιδιαστέλλονται τα τρία πολιτικά κόμματα του σχηματισμού, για τα οποία αναφέρονται με πλήρη στοιχεία οι υποβληθείσες από αυτά στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου ιδρυτικές δηλώσεις, από την αιτούσα πολιτική κίνηση για την οποία δεν υπάρχει καμία αντίστοιχη αναφορά (βλ. και την διατύπωση της υποβληθείσας προς την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου από τον εν λόγω Συνασπισμό από 4.5.2014 “Πρότασης υποψηφίων για την ανάδειξη μελών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο” καθώς και τις από 30.4.2014 αντίστοιχες δηλώσεις επωνυμίας και εμβλήματος για την ανάδειξη μελών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο των Προέδρων των ως άνω τριών πολιτικών κομμάτων σε αντιδιαστολή προς την από 1.5.2015 αντίστοιχη δήλωση του πρώτου αιτούντος για το αιτούν «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ»). Περαιτέρω, σύμφωνα με την 3953/8.9.2015 βεβαίωση του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, ο αιτών Γεώργιος Κόκκας κατέθεσε στις 19.5.2004 μόνο τη συνημμένη στην ως άνω βεβαίωση δήλωση ίδρυσης πολιτικού κόμματος με την επωνυμία “ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ” Αδέσμευτο Κίνημα Υποστήριξης Ριζοσπαστικών Αλλαγών” [η “ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ” αποτελεί την μία συνιστώσα της αιτούσας πολιτικής κίνησης· η δεύτερη συνιστώσα είναι το Ελληνικό Ανανεωτικό Ρεύμα (ΕΑΡ)] και δεν έχει καταθέσει πράξη ίδρυσης άλλου κόμματος, όπως δηλαδή απαιτείται από τη διάταξη του άρθρου 29 του ν. 3023/2003. Το γεγονός, εξάλλου, όπως περαιτέρω κρίθηκε, ότι, με την 66/2009 απόφαση του Α΄1 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, υποψήφιοι του αιτούντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ανακηρύχθηκαν ως υποψήφια μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τις εκλογές της 6.6.2009, δηλαδή σε χρόνο κατά τον οποίο δεν προβλεπόταν η συμμετοχή σε εκλογές για την ανάδειξη των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και πολιτικών κινήσεων που δεν αποτελούν πολιτικά κόμματα (τούτο, δηλαδή η συμμετοχή στους συνασπισμούς συνεργαζόμενων κομμάτων, που έχουν δικαίωμα (όπως τα κόμματα) υποβολής πρότασης υποψηφίων, και πολιτικών κινήσεων που δεν αποτελούν πολιτικά κόμματα επιτρέπη το πρώτον δυνάμει της διατάξεως της παρ.1 του άρθρου 3 του ν. 4255/2014 κατά τις εκλογές για την ανάδειξη μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου), δεν δύναται να αναπληρώσει την ελλείπουσα εν προκειμένω ιδρυτική δήλωση του άρθρου 29 του ν. 3023/2002. Τούτο δε, διότι η απόφαση αυτή, η οποία επέτρεψε τη συμμετοχή του αιτούντος πολιτικού σχηματισμού στις εν λόγω εκλογές, δεν δεσμεύει τη Διοίκηση σε σχέση με τη

χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων με βάση τις διατάξεις του Συντάγματος και του ν. 3029/2002, οι οποίες προϋποθέτουν πολιτικό κόμμα ή συνασπισμό πολιτικών κομμάτων.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι μεταξύ της παραπάνω απόφασης και της ΣτΕ Ολ 3914/2015 [=η απόφαση αυτή εκδόθηκε επί αιτήσεως ακυρώσεως του και ήδη προσφεύγοντος, ως και του “ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ” κατά πράξεων σχετικών με την κατάργηση της ΕΡΤ ΑΕ. Με την απόφαση αυτή, αφού προηγουμένως κρίθηκε ότι, κατά την έννοια του άρθρου 47 παρ.1 του π.δ. 18/1989, , για την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως δεν αρκεί το κοινό ενδιαφέρον κάθε πολίτη για τα γενικότερα θέματα της Χώρας και την σύννομη άσκηση της δημοσίας εξουσίας ή για το νομικό και ιδιοκτησιακό καθεστώς, το οποίο διέπει τις δημόσιες επιχειρήσεις κοινής ωφελείας, αλλά απαιτείται η ύπαρξη ιδιαίτερου δεσμού του αιτούντος προσώπου ή φορέα συλλογικής δραστηριότητας με την προσβαλλόμενη πράξη, κρίθηκε ακολούθως ότι”...στα πολιτικά κόμματα, εν όψει της σύμφυτης με τον λόγο υπάρξεώς τους ιδιάζουσας ευρύτητας των πολιτικών σκοπών, τους οποίους αυτά επιδιώκουν, δεν αναγνωρίζεται έννομο συμφέρον προς προσβολή κάθε διοικητικής πράξεως, που καθ’ οιονδήποτε τρόπο σχετίζεται με τους σκοπούς αυτούς, αλλά μόνον των πράξεων εκείνων, που αφορούν αυτό τούτο το πολιτικό κόμμα ή εμποδίζουν αμέσως τη δράση του κόμματος ως φορέα πολιτικής δραστηριότητας” και ότι, συνεπώς, η ασκηθείσα από τον ως άνω πολιτικό φορέα αίτηση ήταν απορριπτέα ως απαράδεκτη] δημιουργείται αντίφαση. Εφόσον, όμως, η επικαλούμενη από τον προσφεύγοντα αντίθεση δημιουργείται από αποφάσεις ενός μόνο από τα ανώτατα δικαστήρια, η αίτηση είναι κατά τούτο απορριπτέα ως απαράδεκτη. (Εξάλλου, όπως προκύπτει και από το περιεχόμενο της εν λόγω αποφάσεως, με αυτήν δεν ερμηνεύθηκε η διάταξη τυπικού νόμου που ερμηνεύθηκε με την ΣτΕ 1334/2016, αλλά απορρίφθηκε η αίτηση παροχής έννομης προστασίας ως δικονομικά απαράδεκτη).

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται, περαιτέρω, ότι μεταξύ της παραπάνω απόφασης και της ΣτΕΟλ 2787/2015 [=με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε αίτηση ακυρώσεως τρίτων κατά του πδ/τος 38/2015 περί προκήρυξης δημοψηφίσματος ως απαράδεκτη, για τον λόγο ότι η πράξη αυτή συνιστά “κυβερνητική πράξη αναγόμενη στη διαχείριση της πολιτικής εξουσίας”, έγιναν δε δεκτές οι ασκηθείσες υπέρ του κύρους της προσβληθείσας πράξης παρεμβάσεις, μεταξύ των οποίων και η ασκηθείσα από τον Γ. Κόκκα ατομικώς και υπό την ιδιότητά του ως εκπροσώπου της “Ένωσης προσώπων/Συνασπισμού πολιτικών κομμάτων και Κοινωνικών οργανώσεων” με την επωνυμία “ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ”] υπάρχει “αντίθεση”. Εφόσον, όμως, η επικαλούμενη από τον προσφεύγοντα αντίθεση δημιουργείται από αποφάσεις ενός μόνο από τα ανώτατα δικαστήρια, η αίτηση είναι, ομοίως, κατά τούτο απορριπτέα ως απαράδεκτη. (Εξάλλου, όπως προκύπτει και από το περιεχόμενο της εν λόγω αποφάσεως, αυτή δεν περιέχει οιαδήποτε ερμηνεία της ίδιας διάταξης τυπικού νόμου που ερμηνεύθηκε με την ΣτΕ 1334/2016 και, συνεπώς, δεν θεμελιώνεται η επικαλούμενη από τον προσφεύγοντα αντίθεση).

Επίσης, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η πιο πάνω ΣτΕ 1334/2016 έρχεται σε αντίθεση προς τα κριθέντα με την απόφαση του Ελ Σ 1183/2015. Με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η ασκηθείσα από την Περιφέρεια Αττικής αίτηση για την αναθέωση αποφάσεως του VI Τμήματος του ΕΣ με την οποία είχε κριθεί ότι δεν κωλύεται η υπογραφή του σχεδίου σύμβασης αγοραπωλησίας μετοχών με συμβαλλόμενους το Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου ΑΕ και των αγοραστριών εταιρειών, καθώς και οι υπέρ αυτής παρεμβάσεις, μεταξύ των οποίων και αυτή της ως άνω “πολιτικής κίνησης-ένωσης προσώπων “ (όπως επί λέξει αναφέρεται). Με το περιεχόμενο όμως αυτό, εφόσον δηλ αυτή δεν περιέχει οιαδήποτε ερμηνεία της ίδιας διάταξης τυπικού νόμου που ερμηνεύθηκε με την ΣτΕ 1334/2016 , δεν θεμελιώνεται η επικαλούμενη από τον προσφεύγοντα αντίθεση και συνεπώς δεν καθιερύεται δικαιοδοσία του παρόντος Δικαστηρίου.

Περαιτέρω, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η πιο πάνω απόφαση του ΣτΕ 1334/2016 έρχεται σε αντίθεση προς τα κριθέντα με την 66/2009 απόφαση του Α΄1 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου. Με την απόφαση αυτή, υποψήφιοι του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΜΕΣΗΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ανακηρύχθηκαν ως υποψήφια μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τις εκλογές της 6.6.2009. Από την αιτιολογία όμως της εν λόγω αποφάσεως, στο προοίμιο της οποίας αναφέρονται γενικώς οι διατάξεις της τότε ισχύουσας εκλογικής νομοθεσίας για την ανάδειξη των μελών του Ευρ.Κοινοβουλίου (ν. 1180/1981 κλπ) δεν συνάγεται ότι το πιο πάνω δικαστήριο εχώρησε σε αντίθετη ερμηνεία της προαναφερθείσας διάταξης τυπικού νόμου ή ότι το εν λόγω δικαστήριο έδωσε στον όρο “πολιτικό κόμμα” έννοια διαφορετική από αυτή που δόθηκε με την προαναφερθείσα ΣτΕ 1334/2016 απόφαση.

Τέλος, τα διαλαμβανόμενα στο δικόγραφο περί “αντίθεσης” της πιο πάνω ΣτΕ 1334/2016 αποφάσεως σε “αποφάσεις” του Αρείου Πάγου Δ Τμήματος -υπόθεση ΕΕΤΗΔΕ “χαράτσι ΔΕΗ” ομοίως δε θεμελιώνουν, πέραν της αοριστίας τους, δικαιοδοσία του ΑΕΔ. Τούτο διότι με την ΑΠ Ολ7/2016 απόφαση (η οποία εκδόθηκε μετά την έκδοση της υπ’ αριθμ ΑΠ 293/2014 παραπεμπτικής του Δ Τμήματος που ουδεμία κρίση περιέχει ως προς την παρέμβαση) απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, ελλείπει εννόμου συμφέροντος, η πρόσθετη παρέμβαση του προσφεύγοντος και της “ένώσεως προσώπων” με την επωνυμία “ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ “...που ως μόνο τους έννομο συμφέρον ...επικαλούνται την ιδιότητα του δευτέρου ότι αποτελεί πολιτικό κόμμα...”.

8. Εν όψει των ανωτέρω, η υπό κρίση “αναγνωριστική προσφυγή” είναι απορριπτέα στο σύνολό της ως (προδήλως) απαράδεκτη.

1 - 11 - 2016

Ευθύμιος Αντωνόπουλος

Σύμβουλος Επικρατείας